

# БАЧИТИ ІСУСА



Видіння Елени Г. Уайт, записане у  
книзі «Ранні твори», стор. 79–80



**Я сиділа, охоплена глибоким відчаєм; приховавши обличчя в долонях, я розмірковувала так:**

**Якби Ісус був на землі, я б пішла, упала до Його ніг і розповіла Йому, як сильно я страждаю. Він би не відкинув мене. Він би змилювався наді мною, і я б любила Його та служила Йому вічно.**

**У цей момент відчинилися двері, і до кімнати увійшла людина з прекрасною зовнішністю та витонченою поставою. Вона співчутливо поглянула на мене і сказала: «Ти хочеш побачити Ісуса? Він тут, і ти можеш побачити його, якщо захочеш. Бери все, що маєш, і йди за мною».**



**Я почула ці слова з невимовним радістю, радісно збрала усе, що мала, усі дрібнички, які мені були дорогі, і пішла за своїм провідником.**



**Він привів мене до крутих сходів, що виглядали неміцними.**

**Коли я почала підніматися сходами, гід попередив мене, щоб я дивилася вгору, інакше у мене може закрутитися голова і я впаду. Багато інших, хто піднімався сходами, падали, не дійшовши до вершини.**



**Нарешті ми дійшли до останньої  
сходинки й зупинилися перед  
дверима.**

**Там гід попросив мене залишити все,  
що я принесла із собою. Я з радістю  
все залишила.**

**Тоді гід відчинив двері й запросив  
мене увійти.**



**Я на мить опинилася перед Ісусом. У цьому не було ніякої помилки, адже та прекрасна постать, той вираз доброти й величі не могли належати нікому іншому.**

**Коли його погляд зупинився на мені, я відразу зрозуміла, що він усвідомлює всі перипетії мого життя, а також усі мої найпотаємніші думки та почуття.**



**Я намагалася сховатися від його погляду, бо не могла йому протистояти, але він підійшов до мене з посмішкою, поклав руку мені на голову і сказав: «Не бійся».**

**М'який звук його голосу змусив моє серце затрептіти від щастя, якого я досі не знала.**



**Поки я лежала там, не в змозі рухатися, перед моїми очима промайнули сцени величі та краси, і мені здалося, ніби я досягла небесного спасіння та спокою.**

**Я була надто щаслива, щоб вимовити хоч одне слово, і тому, глибоко зворушена, впала до його ніг.**



**Нарешті, відновивши сили, я підвелася. На мене все ще дивилися люблячі очі Ісуса, чия посмішка наповнювала мою душу радістю. Його присутність пробуджувала в мені святу пошану та невимовну любов.**

**Тоді мій гід відчинив двері, і ми обоє вийшли.**

**Він наказав мені забрати все, що я залишила зовні.**



**Зробивши це, він дав мені щільно згорнутий зелений шнурок. Він наказав мені покласти його біля серця і, коли я захочу побачити Ісуса, дістати його з грудей і розтягнути на повну довжину. Він попередив мене, щоб я не залишала його довго згорнутим, аби не утворилися вузли і його не було важко розтягнути.**





**Я притиснула шнурок до серця і радісно спустилася вузькими сходами, славлячи Господа та вказуючи всім, хто траплявся мені на шляху, де вони можуть знайти Ісуса.**

**Цей сон вселив у мене надію. Зелена нитка стала для мене символом віри, і в моїй душі засяяла прекрасна простота довіри до Бога.**

